

De losmaking van Lazarus

door: Hugo Bouter

'Als dan de Zoon u zal vrijmaken, zult u werkelijk vrij zijn'.

'Maakt hem los en laat hem heengaan'.

Johannes 8:36; 11:44

Christus maakt werkelijk vrij

In hoeverre kan een christen gebonden zijn door de macht van de boze? Onbeleden zonden, verkeerde gewoonten en denkpatronen kunnen iemand 'binden' aan het kwaad, zodat hij een slaaf van de zonde is. Maar hoever gaat de reikwijdte van boze machten als het gaat om ware gelovigen? Er is mijns inziens veel te zeggen voor het standpunt dat de inwoning van de Heilige Geest in de gelovige volledige bezetenheid door demonen uitsluit (1 Kor. 6:19; 2 Kor. 6:15). De Heilige Geest kan Zijn tempel, het lichaam van de ware gelovige, niet delen met boze geesten. Inderdaad kan een christen de Heilige Geest, waarmee hij verzegeld is, bedroeven (Ef. 4:30). De werking van de Geest kan worden uitgeblust (1 Tess. 5:19). Maar dit zegt nog niets over het ontvangen en de inwoning van andere geesten. Alleen 2 Korintiërs 11:4 wijst in die richting, maar dit vers kan ironisch bedoeld zijn.

Verleiding en beïnvloeding door de boze zijn echter zeer goed denkbaar. Tegenover de Galaten spreekt de apostel zelfs over 'betovering' (Gal. 3:1). De mogelijkheid van occulte belasting is een realiteit – hetzij door verkeerde praktijken en onbeleden zonden uit het verleden, hetzij door onwaakzaamheid of verkeerde omgang in het heden (1 Kor. 15:33). Bevrijding van gebondenheid van zo'n medegelovige is dan nodig, mijns inziens niet door middel van handoplegging en/of uitbanningsspreuken, maar door persoonlijke belijdenis van zonde, de kracht van het gebed en de reinigende werking van het Woord van God.

Een mooie illustratie daarvan vinden wij in de geschiedenis van de opwekking en de losmaking van Lazarus (Joh. 11). Dit bijbelse voorbeeld willen wij hier enigszins vrij toepassen op de bevrijding van geestelijke gebondenheid. Alleen *Christus* schenkt ware vrijheid. Hij verandert ons van slaven van de zonde in zonen van God. Hierover spreekt de Heer Jezus tegenover de Joden die uiterlijk beleden in Hem te geloven: *'Als dan de Zoon u zal vrijmaken, zult u werkelijk vrij zijn'* (Joh. 8:36). Alleen Hij is machtig om mensen te bevrijden van de slavernij van de zonde

en hen te redden uit de banden van de dood. Hij maakt de slavenboeien los en roept dode zondaars tot nieuw leven. Daartoe is Hij op aarde gekomen en is Hij ook gezalfd met Gods Geest: *'De Geest van de Heer is op Mij, doordat Hij Mij heeft gezalfd om aan armen het evangelie te verkondigen; Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te prediken en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijlating, om te prediken het aangename jaar van de Heer'* (Jes. 61:1-2; Luc. 4:18-19).

Door te luisteren naar de stem van de Zoon van God, word ik door Hem levend gemaakt en bevrijd van banden. Ik word heengezonden in ware vrijheid, d.i. de vrijheid van de Geest van God, waarmee de gelovige gezalfd en verzegeld is. In deze vrijheid mag de christen staan en wandelen, zich vrij bewegen, ingaan en uitgaan en weide vinden (vgl. Joh. 10:9-10; Hand. 15:10; Gal. 5:1vv.). Dit is de vrijheid van het zoonschap. De gelovige mag zich nu bewegen voor Gods aangezicht. Hij of zij is door Christus in de tegenwoordigheid van God de Vader gebracht. Daar is voor eeuwig onze plaats als 'zonen' van God, want *'de slaaf blijft niet tot in eeuwigheid in het huis [van God], de zoon blijft er tot in eeuwigheid'* (Joh. 8:35). Dat is ook nu al het voorrecht van de kinderen van God. Wij hebben niet ontvangen *'een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar een geest van zoonschap, waardoor wij roepen: Abba, Vader!'* (Rom. 8:15).

De opwekking van Lazarus

Lazarus was gestorven; banden van de dood hadden hem omvangen. Hij had al vier dagen in het graf gelegen. Maar de machtige roepstem van de Heiland wekte hem uit zijn diepe doodsslaap: *'Lazarus, kom naar buiten!'* (Joh. 11:43). Die enkele woorden van de Heer Jezus, de Vorst van het leven, waren voldoende om hem nieuw leven te schenken en hem te doen opstaan uit de doden. Zo roept Christus nu nog steeds zondaars uit de geestelijke doodsslaap, uit het graf van misdaden en zonden. Wie luistert naar de stem van de Zoon van God, ontvangt het eeuwige leven. Zo iemand

komt niet in het oordeel dat hij als zondaar had verdiend, want hij is uit de dood overgegaan in het leven (Joh. 5:24-25). Ik was dood, ik was blind, maar ik ben nu levend gemaakt met Christus (Ef. 2:1,5). Ik lag gekneld in de banden van de dood, maar ik mag nu wandelen voor Gods aangezicht in het land der levenden (Ps. 116:3,9).

De christen staat op een geheel nieuwe grondslag voor God: hij bevindt zich op 'opstandingsbodem'. Hij mag zich verheugen in het leven in Gods licht. Nu komt het erop aan om ook werkelijk voor Gods aangezicht te wandelen en in de vrijheid van de Geest de weg te gaan tot eer van God. Dat houdt o.a. in het brengen van lofoffers aan Hem en het aanroepen van Zijn grote naam, zoals het vervolg van psalm 116 laat zien. Zal Lazarus God niet hebben geprezen voor zijn verlossing uit de banden van de dood? Zal hij de Heiland niet hebben gedankt? Dat is de roeping van iedere verlostte; dat maakt van ons leven een feest voor Hem (vgl. Joh. 12:1-3).

Zijn losmaking

In de brieven van het Nieuwe Testament zien wij wat de christelijke levenswandel verder inhoudt. Als wij zijn ontwaakt uit de doodslaap en Christus ons levenspad verlicht, dan moeten wij goed uitkijken hoe wij wandelen (Ef. 5:14-15). De nieuwe

gehoorzaamheid, de nieuwe levenswandel moet in praktijk worden gebracht, zoals een kind moet leren staan en lopen. Andere gelovigen, die al tot geestelijke rijpheid zijn gekomen, kunnen daarbij behulpzaam zijn.

Toen Lazarus uit het graf kwam, waren zijn voeten én zijn handen gebonden met grafdoeken. Hij kon zich nauwelijks bewegen, en niet vrij handelen en wandelen. De grafdoeken, de bewijzen van zijn doodslaap, belemmerden hem daarbij. Bovendien was zijn gezicht omwonden met een zweetdoek; hij kon haast niets onderscheiden. Daarom gaf de Heer aan de omstanders de opdracht: *'Maakt hem los en laat hem heengaan'*. Zo kan iemand die pas het nieuwe leven heeft ontvangen, door andere gelovigen op weg worden geholpen om te wandelen en te handelen tot eer van de Meester.

Misschien is er een verkeerde gewoonte die hem bindt, of een sluier voor zijn gezicht, een belemmering om de heerlijkheid van de Heer te aanschouwen (vgl. 2 Kor. 3). Praktische bevrijding van gebondenheid is dan nodig om te kunnen wandelen in het licht. Wij kunnen iemand niet het nieuwe leven schenken – dat doet de Heer Zelf door het Woord, door Zijn machtige roepstem. Maar wij kunnen iemand wel helpen om het nieuwe leven te openbaren, om hem te leren wat discipelschap inhoudt.

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique](#)

Titel: [Oorspronkelijke titel](#)

Oude Sporen 2008